

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Péntek

92. szám.

Pest, június 30. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni Pesten, csak a kiadónál (a Beimelféle nyomdában, aldunaszor, Piaristák épülete) 1-ső júliustól pedig országuton Kunewaldersházban a kiadónál, vidéken a k. postahivataloknál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre. Budapestben házhozordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Budapestben 2 ft 30 kr. vidékre postán 3 ft 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fiztetetik.

Pest, jun. 30.

Végre valahára eljött az idő, s előtűntünk van az eddig csak az álmaik országában létező pesti országgyűlés.

Emlékezzünk vissza néhány hónappal. Minő alakban tűnt fel ekkor reményeink e legszebb csillaga.

Azt hittük, hogy a gyűlés Pesten lesz. A követek csak karok és rendek lesznek, legfeljebb a tizenhat városi szavazat hozand be a táblához némi democrata elemet.

És a felelős kormány? Ez ekkor még tulvilági ábránd volt. Legfeljebb azt hittük, lesz egy az országos közmunkákat vezető igazgatónk....

És ime három rövid hó után mennyire eljuttottunk.

Nyereményeink és foglalásaink nagyszerűek, azonban kötelességeinket is ezekhez kell mérnünk.

Nem úgy lesz, mint régen volt. Az alsó tábla meghozta a legczifrább határozatokat, de azokat felülről s alulról csak kineveték. Most a mit a képviselők háza mond, azt a nép mondja. Határozatai nem lesznek játék, csillogás, eredménytelen fénytűzés.

Határozatainak minden sorától a haza boldogsága fog függeni.

És ime előtűntünk a lélekemelő látvány. A vidék képviselői mindenfelől egymásra érkeznek a fővárosba. A köz helyeken bár merre menjünk, vigasztaló jelenlétükkel találkozunk.

A valódi nemzeti ügy minden reményen felül győzedelmeskedni látszik. A hasonlíthatlanul nagy többség ifju, és új emberekből áll.

A követek nagy részében ismerőseinkre akadunk. Kedves emléket maga után hagyott arcokra, kikkel egykor ifjabb éveinkben vidáman töltöttük jobb perczeinket...

És ezen ifju s bátor elemben van minden reménységünk. Egy tekintet kell rájuk, bennök az eddigi farsztó rendszer ellentétét látandjuk meg.

A francia ventru, s a magyar táblabíró párt morális és szánzeréni kevesebbségben lesz. A reactio emberei ki fognak füstöltetni.

Hanem tán egy kevéssé nagyon is optimistákodunk?

Nem hisszük. A jó ég ne vegye panaszképen de erre átkozottul kevés hajlanunk van.

Optimisták csak egy pontban vagyunk, abban tudniillik, hogy határtalan bizodalommal vagyunk a magyar faj romolhatlan rugékonyságában.

Még az egykori karok és rendek táblája is, melyre pedig az idegen szellemű aristocratia corumpáló lelke mély hatással, fényes példája volt, hogy a magyar elem mint a gyémánt romolhatlan.

És hogy e szép faj, oly hosszú időig Europa csillagai közül letűntve tartatott, azon áruló politikának tulajdonítható, mely felettünk három század óta uralkodott.

E politica, minden következményeiben folytonosan oda irányozta működéseit, hogy erőnk nyugalomban tespedjen, hogy a magyar azt higgye, hogy ő csak elnyomóinak szárnyai alatt élhet meg.

A politica, mely marczius óta felettünk uralkodik, lényegben különbözik a régítől, azonban óriásilag távol van attól, melyet e nemzet magának követelhet.

Az új, bátor és férfias politicát megalapítani, szép feladatul a jelen gyűlésnek van felhagyva.

A jelen a szó teljes értelmében csak átmeneti állapot, miként lesz az is, mely utána következni fog, míg eljő ama költőileg szép kor, melyben a tiszta democratia minden következményeiben feltűzendi új lobogóját.

Nekünk ezen nagy rést ifjakból álló gyülekezetben nagy reményeink vannak helyhezve.

És minket reményeinkben legtávolabbról sem korlátoz az, hogy a képviselők nagy többsége oly feltétellel jött, hogy a jelen politicát erősen támogatni fogja, mert sokkal hamarabb mint sem gondolnok, elő fog tűnni e politikának hasznavehetlensége.

És e perczen a képviselőktől csak azt fogjuk kívánni, hogy magyarok legyenek.

Ez pedig már úgy van.

Mi nem félünk, hogy a magyar nemzet valódi értelme a kétkedők, halasztgatók s kényelem szeretők tevéketlenségén erőt ne tudjon venni.

Nem félünk, hogy valamely ne tán ámitó kormány, magának hivatalokkalsigéretekkellekenyerezett többséget tudjon mesterkéltén összeszerkezteni.

Nem félünk, hogy fentarhassa magát egy ministerium, mely a többséggel czimboraságban akarna élni, hogy aztán a nemzet ügyei privát helyeken ebédek és conferentiák alatt elintéztetve, a nyilvános vita csak satira legyen.

Az ifju párt bele fog vágni nemzeti lételünk életkérdéseibe, és nem fogja lekonyult orral tűrni, ha a magyar nemzetet lealacsonyítás történik.

Nem lesz oly többség, mely a magyar nemzet pritchard ügyeit a táblabírói dologtalanság, vagy hivatal-ígéretnek kedviért magán gyalázatosan rajta száradni engedje.

Nem lesz többség, mely nemzeti méltóságunkat egy nyomoru ellenség röhögő kacajának kitegye.

Pedig jelenleg így vagyunk. Hiszen majd elő fognak hozatni a ministerialis politika gyümölcsei.

Három megye gyáva átadása néhány óktalan lézzangó kedviért, főkép midőn ezen megfoghatlan capitulationnak, mint előre lehetett látni, semmi eredménye sem lett.

Meghalljuk történetét, mint rabolták raktárainkból, orrunk elől, a ministerium keze alól a temérdek posztót, s egyéb hadi szereket.

Lesz alkalmunk bámulni, hogy a haza kellő szivében, daczára az egymásután érkezett királyi kéziratoknak egy ezredes, a magyar ministeriumot el nem akarja ismerni.

Szemünk, szánk eláll, midőn rá jön a sor, mint van kezelve pénzügyünk, hogy a vámokból bejövő, s minket illető jövedelmek, most is a német zsebébe folynak.

Megkérdehetjük, mint hajtotta végre a ministerium a törvény azon rendeletét, mely szerént a magyar katona-hivatalokrai kinevezések a felelős magyar minister ellenjegyzése mellett történjenek.

Nagy leczkéket fogunk kapni. Nagy leczkét, melynek értelme az lesz, hogy némely népszerű, s nagy bölcseségű kormányfőfiakra azt mondandjuk: nem mind arany az mi fénylik.

E kérdéseket nem lehetend elsimítani.

Hát még midőn a mulasztásokról s a félszeg, fonák, s nemzeti jellemünkkel ellenkező irányban követett intézkedésekről lesz szó!...

Kívánatos volna azonban, hogy e kikerülhetlen viharok sebesen és csendesen vonuljanak el.

És nemzeti új politicánk fényes hajnala minél előbb felderüljön.

Követ választások:

— Pest megye részéről: abonyi kerület Teleki Lászlót, Dunavecse Hajós József. Dabas Halász Boldizsár.

Ez utóbbit illetőleg következő tudósítást vettük. Szerkesztő.

Nálunk ugyancsak zsákban árulták a macskát. A papok, s a hozzá tartozók uton útfélen e névre taníták az embereket Zlinszki.

Bizony nem is könnyű, ezt a makranczos nevet betanulni.

Hanem azok, a kik mindig azt mondták: Zlinszki: eszöbbe se volt hogy Zlinszki, hanem mikor azt mondták Zlinszki; azt értették alatta hogy Körmöczy.

Bizony, bizony karakán dolog midőn az ember nem mert a maga nevével fellépni.

Aztán hallotta ez az ember valaha hogy Dabason csak csösz is lehessen valaki ki nem e költői nevet viseli: Halász, Dabason a Halászközi fészkében egy Körmöczy.... bizony sok körmöczyre volna szükség, hogy egy Körmöczy megválasztásuk, mind a mellett hogy vagy huszonöt darab pap a tótoknak és sváboknak azt mondta hogy a magyarok kiakarják őket kergetni.

Szerkesztő: Igyék ön egyet a sasban a mi követünk egészségére: És legyen jó reménységben, Bódi polgártársunk nem lesz olyan megrögzött ministerialis, mint a millyennek látszik; a fiu egy kicsit önf. jü s ez jóra mutat.

Isten önnel. Jöjjön ki ön egyszer közibünk. Elvisszük önt a dabasi köztelekbe. Oh, ön itt felségesen fogja magát érezni, mert a dabasiak mind egy lábíg olyan republicanusok, mint a pinty.

Gömörből.

Putnoki kerület. Heves Bertalan. Megjárja. Kishont, Kubinyi Ödön. N. m. különben. Serk, Kubinyi Rudolf: Adorján Boldizsár ellenében. Papok voltak mellette. Rosnyai kerület, Ragályi Ferdinand, jó és eszes fiu. A többi Nagy Samuel. Rátkai, Bodon Abrahám. A két utolsó tisztán demokrata.

Békéből a radical s az egész intelligencia jelöltje Stummer Lajos ellenében 115 szavazati többséggel Besenyei Károly.

Nógrádi követek:

Pul-Repicz- és Fridecz-szki. Ezekon kívül Kubinyi Ferencz, Horvát Edmund, firtilmagnat.

Kubinyi Ferencz, ismeretes férfiu. A többire nézve Nógrád rosszul viselte magát.

Egy levelezőnk azt írta, hogy Pulszki elválasztásából paszuj se lesz, bizony pedig paszuj lett abból.

Krassóból: Murgu Euphim. Joaneszko István, Vlád Alajos. Ez utóbbi barátunk, és tizenhárom próbás radical.

A mai Közlöny e következő választásokról értesít.

Mármaros: Mihályi Gábor. Szoplanczay József. Selevér Elek. Mán József. Asztalos Pál.

Jászunságban. Pap Mór. Illési János. Gózon Imre. Nagy Károly (Petőfi ellenében.)

Szakolcza: Vagyon Antal.

Hajdúvárosok. Kovacs Miklós, még nem ismerjük. Molnár György, tisztán demokrata.

Zemlyén: Kazinczi Gábor. Eljen! Senyei Pál. Szirmai Ödön, Budai András. Molnár József. Szirmai József. Lónyai Gábor.

Fest jun 30.

Ma éjjeli 12 óra tájban leend három hava, hogy az első magyar felelős független ministerium megerősítéséről szóló ki. leiratot — a szorongás és baljóslatu előérzetek minden nemei közt várva — megkaptuk.

A leiratot országosan tisztelt férfiak a nemzet osztatlan bizalmával felruházott ministerek hozák közünkbe, kiknek meglegedést mutató arcaik, bizalmat hirdető szavaik, a nagy tömeg öröme fogékony kedélyét reményteljes éjlenekre ragadák, szorongásait a meglegedés vidám kitöréseivé változtaták át.

Az általános öröm, a ragados lelkesülés ránk sem téveszthető el hatását, mi is neveltük az éljendörgéseket, s önkénytelenül is el altatok a leirat szembeötli hiányai feletti némely félelmeinket, s erővel igyekeztünk magunkkal elhíttetni: hogy szorongásunk csupa kislelküségből származnak és alapnélküliek.

Még ekkor lelkeinkre elhatározó befolyást gyakorolt azon tudat, hogy ministereink e hazának legnépszerűbb, legszabadelvűbb és próbáltabb férfiakból állanak, kiknél méltobbakra e hon sorsfeletti örködés nem bizattathatott volna.

Még akkor minden, akaratlanul is fölmerült, kételyeinket azon végmegjegyzéssel oszlatok el, hogy majd gondoskodnak erről és amarról azon férfiak, kik míg hatalom ellen kelle is küzdeniök, oly erélyesek, kitarók és következetesen szilárdak voltak; még akkor rábeszéltek magunkat, hogy a szentesített törvények fogatkozásait majd helyre ötik a hatalomról lépött néhai erélyes oppositio vezérei.

Amaz időben ábrándokban éltünk, melyekből csak hamar kigyógyulánk, és fájdalmas valóra ébredtünk.

A lehozott törvényeknek csak hiányos részeit mentek teljesezésbe; jobb felök alkalmazását, kifejtését a kegy és hivatal osztogatás részegítő élvezete háttérbe szorítá.

Egy csoport koldust láttunk utcáinkon tolongani, kik hivatalért rimánykodtak, megtagadván előbbi életöket, s áruba bocsátván lelköket a fizetni tudónak.

A történezetben nincs rá példa, mi nálunk történt. Az új hatalom a megbuktatottnak embezeit szolítá maga körül. Országos megvetésben élő egyének nyertek országos fontosságú hivatalokat.

A kegyelem szokatlan osztogathatásának mámorában lépé meg ministeriumunkat a kiáltás, hogy „a haza veszélyben van!”

Ekkor eszöbbe jutott, hogy a nemzetörség iránt tán még törvény is van, mellyet nem ártana megolvasni. A nemzet megnyugtására az alatt ministerialis periodusok halmazában kimondatott, hogy a haza csakugyan veszélyben van, sőt hitelles királyi aláírással erősített rendelettel bizonyították, hogy ök csakugyan magyar felelős független ministerek s Jellasiestól nem szép dolog, hogy nékiek nem engedelmeskedik. Később a láthatár sötétedésire népgyűlést hirdettek s amugy véletlenségből megindították a toborzást is.

A nemzet lelkes és áldozni kész. Vagyonát és életét ajánlá a ministerium rendelkezésire, csak hogy megmentessék e haza.

És miként használtatott e lelkesedés, minő eljárás volt a toborzásra nézve? — Hagyjuk ezt valamint a véres katonai két estélyeket, mellyek in ultima analysi a ministeriumnak felroghatok. Hagyjuk ezeket, a tekintetes nemes vármegyék bizalmi deputatiokat küldöttek Pestre és minden jól ment. És hogy állunk most?

Árulok környeznek mindenfelől, Hrbbovszky, Csernovics eljárása megfoghatatlan maga a ministerium előtt; a méltóságaitól megfosztott Jellacsics-későre a kiszabott idő után— Innsbruckba megy egy küldöttség élén; a magyarkülminister protestat, hogy ne mind bán fogadtassék el mit meg is nyerve e roppant fontosságú diadal után ünnepi ruhában öltözötten emelé jelenléttel b. Jellacsicsnak a király és királyné általi elfogadtatását, melynek következése lett, hogy egy főherczeg küdelett békítönek egy jogai védelmében harczolo s egy (a Közlöny engedelmeivel) pártos rablo-csapat közé.

Szégyen és gyalázat! Azt gondoljátok tán, hogy a nemzet szeméi közé löbbé port vehettek, Közlönyi rendeletekkel, melyeket egyenként hoztok le az Insbrucki udvartól? Azt hiszitek tán, hogy a nemzet nem látja azon nyomorult politikát, melynek hadserege phrasisokból, — fegyvere rendeletekkel beirt papirokból áll; mely kétszer erős a szó mezején, mert kétszer gyáva a tettek terén.

Mi meg vagyunk gyöződve, hogy a nemzeti-gyűlés nem fog hidegen maradhatni a megcsáfolt-hatalatlan factumok, a napnál világosabban kitűnő kapkodási politica, simogató rendszer és tapogató kormányzás látására.

A nemzeti gyűléstől mi erős oppositio várunk. —

Az a három honapos mumus, mellyel a táblabíró-gyermekek ijesztettek: t. i. hogy, kit tesszünk a mostani ministerium helyibe, ha az lelépne vagy leléptetné? már elveszté hatását. A félénk madarak kiömerik az ijesztő vázt s réja szállva eszik a cseresznyét.

Még pár hetek előtt hidegláz futott át hátaikon ha a Battyáni ministerium visszaalépisiről csak hallottak is, ma azonban hidegláz borsodzik át tesszünkön ha a jelen ministeri politica tovább is fenn maradna. —

A báj, a nymbus, melly a ministeriumot környezé oszlófélben van, s mint a reggeli kőd nem sokára felszáll.

E bajt, e nymbust eddig is csak egyetlen névnek köszönhető a kormány, s e név: Kossuth.

E név hordozója most kilép vagy — ha ez általánoson állított hír jelenleg még valótlan is — rövid időn kilépend.

Mi meg vagyunk gyöződve, hogy Kossuth a ministerium ingadozó és határozatlan politikájával egyet nem ért, egyet nem érhet, s közte és cellegai közt — tán még egyet kivévo — véleményszakadás van.

És ha Kossuth kilép, megfogják látni, ha valjon lehetséges e még egy más combinatio is?

A ministerium iránti bizalom mértéke 80° reaur állott. Lépjön ki Kossuth, és az a fagy-pont alá fog szállani. A ministerium egy profonddement ministerielle nemzeti gyűlésre számol, mi nagyon bisszük, hogy csalódnai fog.

Ez a pesti levegő olly veszedelmes, hogy beu-ne élve, a megyei ember egészen új világban

látja a dolgokat, olly veszedelmes, mellyben a hevesi bizalom szavazók többjei tökéletesen martialisak lettek. A képzeleti mesés nagyság csak távolból ámitja el az együgyűt, a közvetlen szemlélés lehuzza a költött fény lepelét.

Mi szavunkat beváltattuk, és hallgattunk mind eddig, a ministerium irányában, most a nemzeti gyűlés ajtó előtt, s a szabad sajtónak hallgatni vétek lenne. Itélje el a nemzet, ha a kormány politika nem végromlásunk fele visz e.

Csernátoni.

Pest jan. 30. délután.

Kossuth lemondása — nem valosult, de ez nem azt teszi mint némelyek elhitetni akarnak — hogy az egész historia valami alap nélküli hír volt, melyet tén a ministerium politicájával elégedetlen párt terjesztett el; nem, ez csak azt teszi, hogy Kossuth még nem mondott le, vagy is hogy Kossuth még megmaradt.

Hír — és biztosnak tekinthető — hír szerint, a ministerium tegnap és ma délelőtt tartott ülésében elhatározá, hogy az illyr zavargókkal egyezkedni Magyarország méltóságán alolinak tartja, minek következtében — ha mielőbb és feltételek nélkül le nem csendesednek — a fegyver hatalmával fogja őket tartozó kötelesegeik teljesítésére szorítani. Elhatározá azt is, hogy Horvátországnak méltányos kívánatai — haszinto harc terén győzetnek is le — a bujtogatok és magokat eladott zsoldosok által félrevezetett — nép, kifognak elégitetni, mert hol tiszta jog forog fen, ott Magyarország senki irányában igazságtalan lenni nem kíván, s jó akaratát Horváth ország iránt még as sem fogná változtatni, ha ezt meghodítani kellene is; Magyarország a 700 adós rokon iránt a győzelem után sem viselné magát hódítóként; de azt soha sem jogja eltérni hogy saját jogai, csorbításával elibe törvények szabassanak, s egyenkedni, pacificatiókba elegyedni egy rabló hordával nem fog. Tüsténti és feltétlen béke vagy nyílt háboru az, mi közt Horvátsországnak válsztani kell.

Ez a ministeri tanácsnak — hiteles ministerialis hivatalnok által elmondott — határozatának tartalma.

A gondolkodó ember e határozatot vesse egybe a Kossuth lemondása iránti hírrel és vesse egybe a Kossuth lemondásával és lehetetlen fel nem kiáltania: „En bizalmat szavazok Kossuthnak.“

Az érintet ministerialis hivatalnok még egy más igen nagy fontosságú ujságot is tudatott.

Tudomás szerint István k. helytartó ma éjjel közlekedési és cultus ministereink kíséretében megérkezett. Ezután nem kellend majd egyik, majd másik ministerünknek Innsbruckba szaladgálni. K. helytartónk aláírása minden nemü rendeletekben és törvény javaslatokban a királyéhoz hasonló érvényességgel bírand, s az utolagos jóváhagyás feltételétől sem fog függeni.

Néhány hetek előtt eszavak értelmét rövidebb kifejezésben közöltük az olvasóval, s a lap ellen sajtóper rendeltetett el. Itt is áll e szerint, hogy az események óriási haladása — egyébiránt vá-

rosi hír után közlött — szavaink értelmét talárszárnyaká.

Bizalom Kossuth iránt.

Csernátoni.

Polgár szerkesztő!

Kazda és Quis felőli határozatokat, mellyek az orsz. rendőri osztály üléséből közöltettek önnel, olvastam minő jól adta saját modora szerint. Jelenleg egy cseményre van szerencsém önt figyelmeztetni.

Kacs Kovics Lajos országakolására, mint értésünkre esett, repraesentatio fog történni a ministeriumnál, hogy az orsz. rendőri osztály a város rendőrségi hatáskörébe belevág, ök hát utasítatni kívánják ez osztályt, mit pedig Perczel Moricz, osztály főnök ur eléggé megtesz, s most egy Temesvári becsületes polgártársunk a Magyar király kávéházban mulatott s kérdezősködtek tőle az alvidéki eseményekről, s különösen, hogy való e a Bánátnak Bácskának magyarhontóli elszakadása? mire azt válaszolta, hogy most Bécsből utazik s így a legközelebbi eseményeket nem tudja, egyébiránt azt neki megírták volna s kész lenne a ráczokvérében térdig járni mint oda engedné hazáját mire egyik mellékasztalnál ülő rácz megtámadja, te lump, te semmire kellő, hogy mered a ráczokat sértegetni stb. s az ember jelentést tett az orsz. rendőri osztálynál, de illy egyes kihágások a városi rendőrséghez tartozván, oda utasított, egy szersmind e hivatal az illy kihágások elleni erélyes intézkedésre fölszólított. Mi fog történni ezen praetensivus hivatal részéről, majd szemmel fogjuk tartani.

Második cantate Bánhidiről.

Bánhidi Albert, makói képviselő jellemrajzának kiegészítéseül, im e következő tanuságos és bélyegző vonások.

Makón népgyűlés volt....

Bánhidi azt ígerte a makóiaknak: ha képviselőjüknek választják, ő a nemzetgyűlésen ki fogja vinni, hogy az uraság földjét, legelőjét kioszák a lakosság között.

Erre egy timár lépett hozzá, megfogta Bánhidi kabátjának a szárnyát, s e következő ildomos phrasist intézte a reménységbeli követhet:

— Hallja az ur én cserző varga vagyok, és nem utolsó keresetben állok, mert értem a mesterségemet, de az ur mégis taníthatna valamire.

— Mire?

— Hát arra, hogy miképen készítsem a bocskor talpat?... mert lássa az ur, fogadom egy fél esztendő alatt millionaire lennék, ha olyan vastag bőrt tudnék készíteni, mint a minő vastag az ur pofájának a bőre!

Bánhidi erre semmi ellenvetést nem tett, de megfogta a cserzővarga kezét, megrázta azt barátságosan, s miután hogyanlétéről tudakozódott, s a hüledezőt szives jóakaratóról bizonyossá tette, azt kérdezte tőle — „mit iszik? — semmit!“ felelt a timár — keplakok, míg él mint az ur, egy

ilyen ember! — Pedig egy pohár bor.... ha meg nem vetné... — Tegye fére!

Ugyan ezen alkalommal az ottani jegyző, egy derék ifju, másfél óráig tartó beszéddel Bánhidi alattomos és nyilvános lörvényt és moralitást egyiránt sértő tetteinek elősorolásával dúsan átmegelepelt beszéddel világosította volna, e tisztelt ur ellenében az elaktatott népet.

Borzasztó tényeket sorolt elő, adatokkal bebizonyított tényeket, olyanokat, hogy hallására fulig pirult két bagolytűdővel, és assalt meggyel kufárkodó kofa.

Bánhidi nem pirult! Bánhidi rendületlen maradt, mint a Sionhegye. Bánhidi végig hallgatta a beszédet!

Végre is a hi kifáradt az a mi erélyes jegyzőnk volt, ki, hogy e pirolleues arcz látásától meneküljön, szobájába vonult.

Bánhidi utánna ment. Ugy bánt vele mint a timárral. Megragadta a jegyző kezét, megrázta azt barátságosan, s e szavakat intézte hozzá.

— Derék fiatal ember! még csak most, e percztől becsülöm önt, mert ezáltal azt bizonyította be előttem, hogy bátor és jellemes ifju, a minő pedig e mai világban bizony nagy ritkaság, — örülök!.... ha nincs is nagy tudományosságom, de van annál mélyebb emberösmeretem! még egyszer örülök!...

Egy fiatal ember, barátja a jegyzőnek, hüledező tanuja e jelenetnek, összefont karekkal állott, s meredten szemlélte Bánhidit.

— Hát ön miért néz rám olyan meredten? — kérdezte Bánhidi.

— Ember ismeretemet gyarapítom és is! lön a fiatal ember nyugodt felelete.

Ezekhez azt hiszem, nem kell commentár!

Parbleu... Ha végtére ezen cikkért is hozzám jönne a kegyes Bánhidi, barátai jobbát adná, s meginná velem a Bruderschaftot. Akkor lenne még én a hadd el hadd.

asboD.

Mimosák.

— A Budapesti Hiradó legujabb hír gyantán írja: hogy Jella csics az illireket egy proclamatióban inti, miképvárják be békén a János főherczeg által eszközlendő viszályoknak a magyar és horvát nemzet közti kiegyenlítését. Gut gebrüllt Löwe. Némellyek e kifejezésből a B. P. Hiradó antidy-nasztialis szellemét akarják kimagyarázni, s titkos egybefüggést lenni állítanak e nyilatkozat, és a kassai Képes Ujság azon hasonlag legujabb híre közt, hogy Lajos Filiep a frankok királya Magyarország a egész családjával megérkezett!!!

— Mi az az egyenlőség? Az, hogy a szegény ember a pestbudai hajóhídon most is olly egyenlőn fizeti krajczárját, mint martius előtt, a kapatos pedig mint akkor, ugy jelenleg is ingyen passiroz. Vive l'égalité!

— Azt beszélük, hogy a Fischer kioskjábau marqueuri ajkáról elhangzott egyetlen magyar szó minden éjféltkor kísértetni jár s rémes kitévésből

A város kutyái mogorva némak.
Ugatni félve fejk lehajtják.

Csernátóni.

A oest. Zeitungnak, egy a gözösön érkezett rendkívüli melléklete következő nagy fontosságú cseményről tudósít:

Párisban f. h. 23. ismét véres mozgalom volt. A zavar délelőtti 11 óra tájban kezdődött s communisticus irányúnak lenni látszott. „Mort aux riches!” volt a harci jelszó. A nemzetőrség eleinte a zavargókra tüzelt, de este felé egy része a vive l'empereur! hangoztatokhoz állott. Esti 6 órakor még tartott a harcz és a tüzelés, a kimenetről még mit sem tudhatni.

(Bezerédy Kricsinek édes papája: Bezerédy Mihá!) —

Pápvádokéről, jun. 28.

Szerkeztő!

A multkor Bezerédy Kricsi teinsurat mutattak be azon ígérettel, hogy a tájáról sem feledkezendünk meg!

Manu von Wort; ergo heraus, kapucziner! Valamint Zebedeus fiainak Zebedeus, úgy Bezerédy Kricsinek Bezerédy Mihá az édes papája. S hogy zavarba ne jöjünk, a genealogia így áll:

Bezerédy Mihá a papa, Bezerédy Kricsi pedig a filius patris. Varjunak varju fia!

Mihá bácsi, quondam, az az még anno praeterito, irtóztató auctoritás! de még milyen auctoritás? ha valakit meg akartak rezzenteni, csak azt kelle mondani: jön a pápai praefectus!

Ez az ur volt a Bezerédy Mihá!

Parancsolt pedig az egész vármegyének, a főispántól kezdve egész az utolsó szalma komiszáriusig. Maga restaurált, minden embert per tu titulált, őtet pedig hívta a megrémült nép öreg teins urnak!

Politikai hitvallása, az előtt, most és minden koron: Nem egyesült pecsovics! (Pecsovicsius non unitus.) S ha minden pecsovics radicallá kereszteltetné is magát, ő mogmaradna magnak, lenne solo pecsovicsok közül a pagát ultimo.

Goromba mint a pokrócz, és kevély saját auctoritását következőképen classificálta. Első auctoritás az öreg isten, és utána közvetlen második auctoritás az öreg teins ur, tudni illik ő: a pápai praefectus.

Főbiró korában olyan rend és csend volt járásában, hogy az egerek czinczogását a szomszéd faluba hallhatták. S ezt, mint egykor Mózsés egy kis vesszővel eszközölte, mely baculus pa-

cisnak Bakonyban pandurpálca a neve! A panduroknak pedig Mihá bácsi parancsolt.

Gyakran emlegette, ha rábiznák a Bakonyban makk helyett Kossuth és a liberalisok lógnának a fákról.

Hagyja el Mihá bácsi, ördögöt sem biznak ezután magára, mert a teins uron csak az a héja, hogy makk nem terem! És ez bizonyára meg is fogna történni, hanem Bezerédy Mihának, recitius... Jankónak keresztelte volna a pap.

Legközelebb Veszprémben a gyűlésen beszédében megszakasztották, erre keservesen panaszkodott; hogy nem hallgatják meg őt, ki olly nagy familiából született!

Ecce! miért nem mondta meg egyszersmind azt is, hogy mi a familiái nyavalyája? én úgy hiszem, hogy egy bizonyos nevé a hurutnak.

A titulusokért majd megbódul, ha a márcziusi napok olly furcsa dolgokat nem hoznak, folyamodott volna nagyságos czimért, s lett volna belőle: öreg nagyságos ur!

A nyelvészettel is foglalkozik, — óra számra vitatkozik, valljon melyik van jobban mondva: bornyú vagy borju! magára hagyjuk az egészet.

A kálvinista diákoknak halálos ellenséges és a kálvinistákról egyáltalában azt mondja, hogy bálványimádók! O Mihá! szerencséd hogy megváltól, — szopos korodban te lettél volna a kálvinisták bálványa!

Még számos bogarait hordhatnók fel Mihá bácsinak, — de ezt akorra hagyjuk, mikor őt mint utolsó incarnatus pecsovicsot verki mellett mutogatják. —

Addig is szolgáljon ismertetésül e néhány sor; melyeket azon ígérettel fejezek be, ha hiteles adatokhoz juthatok, még az öreg apját is bemutatom. Egyik öséről körülbelül annyit tudok, hogy Rákóczy felakasztatta!

Parlagi Johannes.

Hirdetések.

Most jelent meg

Népszava istenszava.

Irta.

Táncsics Mihál

Ára 30 p. kr. Kapható minden könyvárusnál.

Gőzhajók járása június hónapban.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor, Győri közlekedéssel.

„ Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részen, június 4- és 18-kán pedig Odessával; e közlekedés a Bécsből egyenesen Orsovára menő gőzessel történik.

„ Orsovára minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden második csütörtökön Galacz és Konstantinápolyal a török részen.)

E gőzösök Orsováról elindulnak minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délután ide megérkeznek.

„ Tittelbe minden kedden és pénteken reggeli 5 órakor, le- és fölfelé Eszéken át; a kedden elinduló gőzös Zimony- és Szegeddel kapcsolatban áll.

E gőzösök Tittelből minden vasárnap és szerdán délután ide megérkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

„ Orsovába minden kedden.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pesttel kapcsolatban: minden kedden.

„ Szegedre: minden szerdán és szombaton.

„ Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

„ Zimonyba: minden szerdán.

Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra; minden csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vontatógőzös Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózás társaság főgynöksége.

Megjelenik e lap **minden este** Előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete). — A vidéken a postahivataloknál.
EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.